

Carry Slee

Dat heb ik weer!

Deel 3

δ

1

Thanks, Reinoud. Ik krijg meteen een super idee. Zou ik het nog redden om vanmiddag langs paps atelier te gaan?

Over een halfuurtje heb ik met Dave afgesproken.

Pap is er pas om halftwee weer. Dan zou ik mooi voor de film met Dave bij pap langs kunnen gaan.

Yes! Ik ren de trap af.

‘Tot vanavond!’ roep ik tegen mam. ‘Ik ga naar de film.’

‘Veel plezier!’ roept mam terug. Ze weet nog steeds niet dat ik iets met Dave heb. Ik heb geen zin in gezeur. Had je haar moeten horen toen Noah verkering had. ‘Ik snap niet dat Noahs moeder dat goedvindt. Van mij zou het niet mogen.

Lekker met meiden onder elkaar leuke dingen doen.

Dat is veel fijner op jullie leeftijd.’ Zo ratelde ze maar door.

En dat ging alleen nog maar over Noah en zij is zelfs een halfjaar ouder dan ik.

Pap is heel anders. Hem kan ik alles vertellen. Hij reageert nooit zo stom als mam. Hij vindt het juist fijn dat ik een vriendje heb.

‘Als je maar plezier hebt,’ zegt hij altijd. ‘En vooral niet doen wat je zelf niet wilt.’

Ik haat die ouderwetse ideeën van mam. Soms wenste ik dat het andersom was, dat mam naar Japan ging in plaats van pap.

Maar ik denk dat ik haar dan ook heel erg zou missen.

Maar niet zo desperate als pap.

Ik krijg meteen een rotgevoel. Ik hoop elke dag dat pap belt om te zeggen dat het niet doorgaat. Maar dat kan niet meer.

Bijna al zijn spullen zijn al verscheept. Hoe moet het als pap er niet meer is? Nu niet aan denken. Dit wordt mijn middag.

Ik ga met Dave naar de film. *You are the only one.*

Een super lovestory.

Stralend rijd ik door het centrum. Het is ook zo fijn dat mijn droom is uitgekomen. Ik was al zo lang verliefd op Dave. Ik werd gestoord van mezelf omdat ik hem niet uit mijn hoofd kon zetten.

Elke keer als ik hem op school zag, kon ik niet meer normaal denken. En nu is het aan. En hoe! Soms kan ik het nog steeds

niet geloven... Vlak voor paps atelier scheur ik de stoep op. Ik smijt mijn fiets neer, doe de deur open en leg mijn portemonnee op tafel. Zogenaamd gisteravond vergeten. Snel! Ik wil niet te laat bij Dave zijn.

Als ik weer op de fiets zit, gaat mijn mobieltje. Het is Dave!

‘Hi, darling, ik ben er al!’ zegt hij.

Alleen al bij het horen van zijn stem val ik zowat flauw.

Ik bots bijna tegen een geparkeerde auto op.

‘Ik ben er bijna!’ kan ik nog net uitbrengen.

En ik race de straat uit.

Bij het viaduct komt Dave me tegemoet. Hoe hij op zijn fiets zit.

Zo stoer met die gespierde armen. Wat is het toch een hunk!

‘Hi.’ Hij pakt mijn stuur vast. Als ik stilsta, slaat hij een arm om me heen en kust me. Ik kijk in zijn lieve ogen. En dan kussen we weer. Nu heel lang. Brommers racen langs. Sommige toeteren.

En een paar jongens op een scooter roepen iets. Maar het kan me niks schelen. ‘Zullen we?’ zegt hij na een tijdje.

Nu moet het gebeuren. Ik voel zogenaamd in mijn jaszak.

‘Shit!’ zeg ik. ‘Ik heb iets stoms gedaan.’

‘Met een ander gezoend?’ vraagt Dave.

‘Haha, leuk hoor. Wat denk jij nou? Zo ben ik niet. Never nooit doe ik dat. Nee, ik heb mijn portemonnee in mijn vaders atelier laten liggen. Maar zo erg is het nou ook weer niet.

We komen er bijna langs.’

Ik kijk hoopvol naar Dave. Zou hij erin trappen?

‘We hoeven je portemonnee nu niet op te halen,’ zegt hij.

‘Ik schiet de kaartjes wel even voor.’

‘Heel lief, maar eh... Ik heb hem echt nodig.

Er zit nog een bonnetje van de stomerij in.

Na de film moet ik iets ophalen voor mijn moeder.’

‘Oké,’ zegt Dave. ‘Dan ga jij je portemonnee maar halen.

Ik wacht wel op de hoek.’

‘Je kunt toch wel meegaan,’ zeg ik. ‘Nee, dank je,’ zegt Dave.

‘Mijn pa is heel relaxed,’ probeer ik nog. ‘Kan wel zijn, maar ik hoef hem niet te zien.’

Ik merk aan Dave dat ik niet moet aandringen.

‘Hoe komen we het snelst bij je vaders atelier,’ vraagt Dave als we op de fiets stappen.

‘Nou, laat maar,’ zeg ik. ‘Ik doe het wel na de film.’ Balen.

De hele actie is voor niks geweest.

We fietsen naast elkaar. Ineens pakt Dave mijn hand. Hand in hand rijden we door de stad. Het voelt zo fijn. Ik zou het wel uit willen schreeuwen. Kijk dan! Ik rijd hand in hand met Dave!

Ik voel het door mijn hele lichaam, een heel warm en gelukkig gevoel. Ik ben mijn maffe actie helemaal vergeten als mijn mobieltje gaat. ‘Hi Britt, met papa. Ik kom op mijn atelier en vind je portemonnee.’

‘Dat weet ik. Ik miste hem al. Maar ik kan hem nu niet halen, want ik ga naar de bios, weet je nog.’

‘O ja, welke film ook alweer?’

‘*You are the only one*. Na afloop pik ik hem wel op.’ ‘Veel plezier.’

Echt pap weer. Hij weet dat ik met Dave ben.

Dave pakt weer mijn hand. Ik heb het gevoel dat ik zweef.

Voor het verkeerslicht stoppen we. Dave buigt zijn gezicht naar me toe en kust me. ‘Jij bent mijn only one,’ fluistert hij in mijn oor. En hij kust me weer.

Opeens wankel ik. Ik val met fiets en al tegen

een geparkeerde auto aan. Dave en ik krijgen de slappe lach.

Maar dan wordt de deur van het huis ervoor opengegooid.

Een man stormt naar buiten.

‘Mijn auto! Zijn jullie helemaal gek geworden! Dit gaat jullie geld kosten!’ Hij bekijkt zijn auto. We schrikken, maar gelukkig is er niks te zien. De man blijft maar turen, met zijn neus bijna op de auto.

‘Dat hij er geen vergrootglas bij houdt,’ fluistert Dave.

‘Staan blijven!’ zegt de man als we weg willen fietsen.

‘Ik moet jullie nummer hebben. Als ik toch nog iets vind, kunnen jullie dokken.’

Dave geeft hem een nummer.

‘Wat was dat voor nummer?’ vraag ik als we de straat uit zijn.

‘Wouters nummer. Een verrassing voor hem,’ lacht Dave.

‘Wat een eikel was die man, zeg. Zo meteen zijn alle kaartjes uitverkocht.’

Als we de straat van de bios in rijden, schrikken we. Het is loeidruk bij de bioscoop.

‘Shit!’ zegt Dave. ‘Je zult zien dat we er nu niet meer in komen.’ Een groepje jongens en meiden komt naar buiten. ‘Uitverkocht!’ roepen ze tegen hun vrienden.

Nee hè! Die gare autofreak heeft onze hele middag verpest. En ik had me er nog zo op verheugd!

‘Britt!’ hoor ik als we weg willen rijden.

Voor de bios staat pap. Hij houdt mijn portemonnee omhoog.

‘Ik kwam hier toch langs.’

‘Hi!’ Ik geef hem een zoen. ‘Dit is Dave!’ zeg ik trots. ‘Hi, Dave,’ zegt pap. ‘Dus jullie wilden naar de film.’ ‘Hij is uitverkocht,’ zeg ik.

‘Daar was ik al bang voor,’ zegt pap. ‘Het liep storm. Ik dacht: ik koop vast twee kaartjes. Kijk eens.’

Hij geeft me de kaartjes.

‘Super!’ zegt Dave.

‘Jongens, ik ga, voordat ik een bon krijg,’ zegt pap.

‘Ik mag hier helemaal niet parkeren.’

‘Dank u wel!’ roept Dave hem nog na. Pap stapt in en rijdt toeterend weg. ‘Coole pa heb je,’ zegt Dave.

‘Zei ik toch.’ Ik knijp in Daves hand. Ik ben zo benieuwd wat pap van Dave vindt.

Als we in de hal van de bios staan, krijg ik een sms’je.

Leuke boy, x pap

Na de bioscoop fiets ik bij Noah langs. Ik ben nog helemaal in een roes. Het was zo romantisch met Dave. Ik moet het even kwijt. En Puck is er niet.

‘Haha, die face van jou,’ lacht Noah als ik haar kamer in kom. ‘Je bent super verliefd. Ik haal even cola en dan wil ik alles horen. Alles, hoor!’

Noah rent de trap af en komt even later met haar armen vol naar boven. ‘Ik heb ook chippies gescoord,’ zegt ze.

Zoals gewoonlijk nestelen we ons lekker op haar bed.

‘Wacht even,’ zegt Noah. ‘Even een toepasselijk zwijmelmuziekje op zetten.’

Ze wil opstaan als er wordt gebeld. Op de trap klinken voetstappen. Sanne valt Noahs kamer binnen.

‘En? Heb je je opgegeven voor de dance performance?’ vraagt Noah.

‘Ja,’ zegt Sanne. ‘En jou ook.’

Vet, dan gaan we om het weekend optreden.’

‘Maar de band dan?’ zeg ik. ‘Noah, jij bent onze zangeres.’

We zullen altijd in het weekend moeten optreden.’

‘Onze voorstellingen beginnen pas na de vakantie,’ zegt Sanne.

‘Geloof jij dat Crazy Ontbijtkoek dan nog bestaat?’

‘Natuurlijk wel,’ zeg ik. ‘Laat Puck het maar niet horen.’

De band is haar grote droom.’

‘Tot nu toe hebben we maar één optreden staan,’ zegt Noah. ‘In Bliss.’

‘Ja,’ zeg ik. ‘Maar ik ga een e-mail naar alle feestcommissies van scholen sturen. Met twee vrijkaartjes. Als ze dan komen kijken en ons goed vinden, boeken ze ons. Wedden dat onze agenda daarna volloopt?’ ‘Wow!’ zegt Noah blij. ‘Heel slim bedacht, manager.’

‘Dus als ik jou was, zou ik nog maar niks vastleggen bij jazzballet,’ zeg ik.

‘Het hangt ervan af wat je liever wilt,’ zegt Sanne tegen Noah.

‘Zingen in een beginnend bandje voor een paar jongeren.’

Of dansen voor uitverkochte zalen. Ik zou het wel weten.’

‘De band is wel cool,’ zegt Noah aarzelend. ‘En eh... Dennis zit erin, hè?’

Sanne reageert niet. Maar haar kwaai gezicht zegt genoeg.

's Morgens op de fiets denk ik aan het mailtje van Shooting Star. Ik zag het nog net voordat ik wegging. We gaan bijna draaien. Soms kan ik het nog steeds niet geloven dat ik een rol heb in *Rogiers vlucht*. Anne, de hoofdrol nog wel. En Dave speelt Rogier. 'Britt!' Een eind achter me hoor ik Puck. Ze neemt een spurt. 'Hoe was de film?' vraagt ze hijgend als ze naast me rijdt. 'Sorry,' zeg ik. 'Ik zou het je niet kunnen zeggen. Ik heb bijna niks van de film gezien.'

'Nee!' roept Puck.

'We hebben alleen maar gezoend,' lach ik. 'Nick en Max zaten ook in de bios. Een eindje achter ons. En elke keer als Dave en ik zaten te zoenen, gooiden ze M&M's naar ons.'

'En jullie lekker doorzoenen,' zegt Puck. 'Heb je geen pijn in je nek?'

'Nee,' lach ik. 'O Puck, hij is zo lief... Hij...'

'Ja, daar gaan we weer,' zegt Puck overdreven zuchtend.

'Ander onderwerp graag.'

'Oké,' zeg ik. 'Ik kreeg net een mailtje over de film. Dat meisje dat Elisabeth zou spelen had toch ineens afgezegd? Ze hebben een ander voor die rol gevonden. Weet je wie? Melanie Rijker.'

'Wow!!! Van de soap. Wat een mazzel. Ik vind haar steengoed. Die film wordt een hit, Britt. Onze band moet ook een hit worden. Heb je die mail nog verstuurd?' 'Gisteravond,' zeg ik.

Eerlijk gezegd was ik het bijna vergeten. Maar dat hoeft Puck niet te weten. Ik lag gisteravond al in bed toen ik er pas aan dacht. Oeps! De band, dacht ik. Ik heb de wekker op zes uur gezet. Vanochtend heb ik de mail verzonden. Ik moest wel, ik ben hun manager. Over tien dagen is ons optreden.

Puck pakt mijn stuur vast. 'Britt, Crazy Ontbijtkoek moet beroemd worden. Het moet!'

'We gaan ervoor,' zeg ik. Maar eerlijk gezegd ben ik bang dat het nog erg lastig gaat worden. Dat kan ik alleen niet tegen Puck zeggen. De band is zo belangrijk voor haar. Eerst wilde ik nog stoppen als manager van Crazy Ontbijtkoek. Ik heb ook nog Dave

en de film. Maar eigenlijk vind ik het wel goed zo. Mijn leven lekker volstouwen met leuke dingen. Dan heb ik geen tijd om pap te missen.

‘Weet je wie in hun film gaat spelen?’ zegt Puck als Noah naast ons komt rijden. ‘Melanie Rijker.’

‘Ze speelt Elisabeth,’ zeg ik. ‘Die aan Rogier wordt uitgehuwelijkt.’

‘Pas maar op met Dave,’ waarschuwt Noah. ‘Die Melanie is echt een dreamgirl! Je weet hoe Dave is...’ ‘Welnee,’ zegt Puck.

‘Dave is hartstikke verliefd op Britt. Dat is anders dan toen met jou, Noah. Je kunt het niet vergelijken. Als hij hetzelfde voor jou had gevoeld, had hij nooit met Britt gezoend. Het klinkt lullig, maar het is wel zo.’

‘Ik hoop het voor je, Britt,’ zegt Noah alleen maar. Ze haalt haar schouders op.

Ik weet dat ze het meent. Maar ik vind het nog steeds moeilijk. Dat ik dat echt heb gedaan! Gezoend met het vriendje van mijn beste vriendin. Hoe stom kun je zijn?

Als we het schoolplein op rijden schiet Max ons meteen aan.

‘Wat denken jullie, kan Geitensok een vrouw krijgen?’

‘Jezus,’ zegt Puck. ‘Ik ben net wakker.’ Ze kijkt me aan.

Ik gebaar dat ze haar mond moet houden. Behalve Noah en Puck mag niemand weten dat mijn moeder zo crazy is dat ze Blok Geitensok leuk vindt. Erger nog: ze is verliefd op die loser.

‘We hebben een weddenschap,’ zegt Nick als we onze fiets hebben weggezet. ‘Ik weet zeker dat Geitensok nooit een vrouw zo gek krijgt dat ze met hem wil daten.’

Max valt hem bij. ‘Je moet wel hartstikke gestoord zijn als je op zo iemand valt.’

Noah schiet in de lach. Ik voel me ongemakkelijk.

‘Ander onderwerp graag,’ zeg ik. ‘Straks hebben we wiskunde. Dat al is erg genoeg.’

‘Nee,’ zegt Max. ‘Het is geen geintje. Het is heel serieus.’

‘Het eerste uur vrij,’ zegt Evelien, die de school uit komt.

‘Staat op het bord.’

‘Super,’ zegt Max. ‘Dan kunnen jullie me helpen met ons nieuwe project.’

Hij neemt ons mee naar het computerlokaal.

‘Wat is dit nou weer?’ zegt Puck, als Max een of andere datingsite aanklikt. ‘Ga je daten? Ben je bang dat je niemand krijgt? Ik dacht dat je op Nick was. Of is het om de schijn op te houden dat je straight bent?’

Max gaat nergens op in. ‘Ogen dicht,’ zegt hij geheimzinnig.

‘Een, twee, drie... Kijk maar!’

Ik geloof mijn ogen niet! Op de site staat Blok! Dus die loser is stiekem aan het daten terwijl hij wat met mijn moeder probeert. Hé, wacht eens even. Dat komt goed uit. Als ik haar dit vertel, knapt ze wel af.

‘We hebben hem er gisteravond op gezet,’ zegt Nick. Shit!

Dus hij heeft het niet zelf gedaan.

‘Hoe vinden jullie hem?’ vraagt Max. ‘Het profiel is nog niet af. Jullie moeten even meedenken.’ Hij leest voor wat ze al hebben.

‘Dag dames, mag ik me even voorstellen? Ik ben Gerard, een energieke veertiger die midden in het leven staat.

Ik werk als leraar wiskunde op een scholengemeenschap.

Ik hou ervan om jonge mensen een goede basis mee te geven.’

‘Om ze gek te maken, zul je bedoelen,’ zegt Sanne. ‘Wat moet er nog bij zijn profiel?’ vraagt Max. ‘Kernwoorden: controlefreak, drammer, ouwe zeur,’ zegt Sanne.

Max typt: betrouwbaar, doorzetter, respect.

‘Ik nodig u uit om te reageren als u van klutsknieën houdt, in korte broek,’ dicteert Sanne. ‘Met harige Xbenen eronder.’

‘In gezondheidssandalen,’ voegt Puck eraan toe.

‘En in een garderobe uit het stenen tijdperk,’ zegt Nick.

‘Oké,’ zegt Max, ‘daar maken we van: Als je van naturel houdt, van puur natuur en van klassieke eenvoud, dan ben ik misschien degene die je zoekt.’ Hij typt alles in.

‘Zo, nu het volgende onderdeel: Wie ik zoek. Jongens, wie zoekt onze vriend?’

‘Kinderen geen bezwaar,’ lacht Nick. ‘Poor kids, die zitten zo in het gekkenhuis. Ja, toch? Als je zo iemand bij je thuis krijgt,

dan flip je.'

Inderdaad, denk ik. Maar ik laat niks merken.

'Nou, wat voor vrouw zoekt hij? Kinderen geen bezwaar dus, dat staat.'

'Ik denk dat hij op lelijke vrouwen valt,' zegt Nick.

'Een beetje spooky.'

'Heksjes,' zegt Sanne.

Ik denk aan mam. Hoe is het mogelijk dat ze met Geitensok wil?

Ik kan het echt nooit vertellen.

'Ja, hij wil vast een eng wijf,' zegt Nick. 'Zo een met haren op haar tanden. Die hem slaat.'

'Dat zetten we er dus niet bij hè, want dan reageert er echt niemand,' zegt Max. Hij begint te typen. 'Ik zoek een vrouw...' zegt hij hardop.

'Uiterlijk onbelangrijk, echte schoonheid zit vanbinnen!' wordt er geroepen.

'Als ze maar houdt van macrobiotisch eten en wandelen.

En vooral van wiskunde!' roept een ander.

Nick dicteert: 'Ik zoek een vrouw met wie ik de perfecte gelijkzijdige driehoek kan vormen, samen zijn wij het natuurlijke getal 2... Is dit niet te erg?'

'Eng!' griezelt Sanne. 'Jij denkt echt als Blok.'

'En ze moet kunnen breien,' zegt Max.

'Ze moet sokken voor hem breien.'

'Dat doet z'n moeder toch al?' zegt Sanne.

'Dan krijgen ze ruzie.'

Er wordt gelachen.

'Niet breien dus.' Max haalt het weg.

'Er komt echt geen reactie,' zegt Nick. 'Denk aan Bloks lievelingsvak kansberekening. Dit is een kans van 0,00000001.'

'Op elk potje past een dekseltje,' zegt Evelien.

Wat is het toch een tutje.

'Maar niet op Geitensok,' zegt Nick. 'Onze grote uitzondering. Wedden?'

'Ja, wedden?' zegt Max. 'We maken een pool. Sanne, wat denk jij?'